

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „ELECTRIC HIGHWAY” – cererea de înregistrare nr. 010655819

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 3 martie 2015 în cauza R 1442/2014-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii formulate de reclamant în scopul de a se permite înregistrarea acestei mărci în întregime;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Interpretarea eronată a semnificației mărcii în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- Interpretarea eronată a serviciilor vizate care aparțin clasei 39;
- Semnificația mărcii pe care camera de recurs o interpretează nu descrie în niciun caz serviciile;
- Aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Huhtamaki și Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Comisia

(Cauza T-530/15)

(2015/C 406/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Huhtamaki Oyj (Espoo, Finlanda) și Huhtamaki Flexible Packaging Germany GmbH & Co.KG (Ronsberg, Germania) (reprezentanți: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg și L. Titze, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (2) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că Huhtamaki Oyj a încălcat articolul 101 TFUE prin faptul că a participat, în perioada indicată la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din decizia Comisiei, la o încălcare a unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Spaniei, de la începutul încălcării, și al Portugaliei, din 8 iunie 2000;

- anularea articolului 1 alineatul (3) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că reclamantele au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin faptul că au participat, în perioadele indicate la articolul 1 alineatul (3) litera (c) din decizia Comisiei, la o încălcare unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren și al tăvițelor rigide pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Belgiei, al Danemarcei, al Finlandei, al Germaniei, al Luxemburgului, al Țărilor de Jos, al Norvegiei și al Suediei;
- anularea articolului 1 alineatul (5) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că Huhtamaki Oyj a încălcat articolul 101 TFUE prin faptul că a participat, în perioadele indicate la articolul 1 alineatul (5) litera (d) din decizia Comisiei, la o încălcare unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Franței;
- anularea articolului 2 alineatul (3) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care aplică reclamantelor amenzi într-un quantum total de 10 806 000 de euro;
- anularea articolului 2 alineatul (5) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care aplică Huhtamaki Oyj o amendă de 4 756 000 de euro;
- cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a amenzilor aplicate reclamantelor și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE întrucât a săvârșit erori vădite de fapt și de drept și a încălcat obligația de motivare, constatând că reclamantele s-au implicat în activități în legătură cu tăvițe din spumă de polistiren și tăvițe rigide în „Europa de nord-vest”, în perioada cuprinsă între 13 iunie 2002 și 20 iunie 2006, care, luate individual, pot fi calificate drept încălcări distincte ale articolului 101 alineatul (1) TFUE și, respectiv, ale articolului 53 din Acordul privind SEE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, întrucât a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat obligația de motivare, constatând că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă în legătură cu tăvițe din spumă de polistiren și tăvițe rigide în „Europa de nord-vest”, în perioada cuprinsă între 13 iunie 2002 și 20 iunie 2006.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiile proporționalității și egalității de tratament, propriile orientări privind calcularea amenzilor și obligația de motivare, prin faptul că a omis să ia în considerare, la stabilirea amenzii (amenzilor) care urmau a fi aplicate reclamantelor, împrejurări speciale care justificau reduceri ale amenzilor reclamantelor.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1/2003 atunci când a considerat că Huhtamaki Oyj răspunde solidar, ca societate holding aflată în vârful grupului și, astfel, ca societate-mamă indirectă, pentru presupusa participare a fostelor sale filiale indirecte (i) la o încălcare unică și continuă în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Franței, din 3 septembrie 2004 până în 24 noiembrie 2005, și (ii) la o încălcare unică și continuă în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, pe teritoriile Spaniei și Portugaliei (denumite împreună „Europa de sud-vest”) din 7 decembrie 2000 până în 18 ianuarie 2005. Huhtamaki Oyj nu a exercitat o influență decisivă asupra Huhtamaki France SA sau a Huhtamaki Embalagens Portugal SA în perioadele în discuție.

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Coveris Rigid (Auneau) France/Comisia

(Cauza T-531/15)

(2015/C 406/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Franța) (reprezentanți: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg și L. Titze, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (5) din Decizia C (2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind cazul AT.39563 – Ambalaj alimentar destinat vânzării en detail, în măsura în care se constată că reclamanta a încălcat articolul 101 TFEU participând, în perioada indicată la articolul 1 alineatul (5) litera (d) din decizia Comisiei, printr-o încălcare unică și continuă constând în încălcări separate în sectorul caserolelor din polistiren pentru ambalajul alimentar destinat vânzării en detail care acoperă teritoriul Franței;
- anularea articolului 2 alineatul (5) din Decizia C (2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind cazul AT.39563 – Ambalaj alimentar destinat vânzării en detail, în ceea ce privește amenda de 4 756 000 de euro aplicată reclamantei și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia a aplicat în mod eronat principiul răspunderii personale atunci când a stabilit răspunderea Coveris pentru pretinsa participare la o încălcare unică și continuă în sectorul caserolelor din polistiren pentru ambalajul alimentar destinat vânzării en detail în Franța. Împrejurările excepționale ale cazului impuneau o abordare holistică în ceea ce privește cele două părți ale cesiunii ONO Packaging către salariați sau, alternativ, aplicarea principiului continuității economice în ceea ce privește acea parte a cesiunii de active ale operațiunii. Pe această bază, Coveris nu putea fi considerată răspunzătoare pentru pretinsa încălcare.